

dekindus de Dasenberg, multique præterea proceres cum magno nobilitatis numero. Inflammabat conjuratorum animos & consilia Reinoldus Coloniensis Archiepiscopus, scriptis clam ad fœderatos literis, veritus ne potentiam suam aut Leo in se verteret, aut gratiæ suæ apud Cæsarem obstrueret. Igitur postquam Cæsar jam in Italiā concesserat, prorumpunt conjurati Principes Orientalis Saxoniæ, Duce Ludovico Thuringorum Lantgravio: Adeslebiam Leonis mūnimentum aggressi, machinis admotis oppugnant. At dum pro Leone castrum acerrimè propugnat Bernardus de Lippia, Bernardi primi filius, fatigati in adventu Leonis obsidentes. Christianus verò Oldenburgen sis Comes, adjutus Frisonum auxilijs, Bremam occupat: subactaque simul omnia in occidentali regione. Leo his utrimque hostibus circumventus, summa celeritate exercitum contrahit, ac Magdeburgum progreslus, omnia circum ferro flammaq; devastat. Nec Thuringiam ullibi tutam consistere passus, mox reflexo in Occidentem exercitu, Bremam invadit, civibus cum Christiano Oldenburgico Comite ad Frisiæ paludes refugientibus. Urbs militum direptioni permissa. Hartwicus Bremensis Archiepiscopus, quod Leoni non fideret, ad Magdenburgensem Archiepiscopum se contulit. Cæsar ne bellum serperet, jussit Saxones ab armis discedere. Fervebat interim conspiratio, ut Helmoldus est auctor, per omnem Saxoniam adversus Leonem; quanquam quinam sese ex Westfalia miscuerint, non reperiam. Certè Episcopus noster in dolo sua ab omni bello & con spiratione alienus, non nisi sacrorum pro curationem sibi sumpsit; omne que studium convertit in Cœnobium Abdinghovianum, & urbem ex incendij ruinis instaurandam. Consultius etiam per has turbas Saxoniæ Otto apud nos Comes de Ravensberg, ejusque conjux Ida, prædium suum Flersheim commutavere in Cœnobium Sanctimonialium Virginum, quod Vlarisheimenste postea appellatum. Probavitque salutare consilium Evergissus Episcopus noster, quod & publicis tabulis ratum habuit Reinoldus Coloniensis Archiepiscopus.

Cœnobium Flarisheimense ab Ottone Comite Ravensberg. construitur.

Godefr. Panib. Ursberg. Append. Radev. Helmold. Alba Alex- andri. Sigonius.

Annus Christi 1167.

Alexandri III Pont. 8.

Friderici I Reg. 16. Imperat. 13.

Evergisi Ep. Pad. 8.

Cæsar, qui in Lombardiam cum florentissimo exercitu venerat, Alexandrum è sede ejecturus, abruptis hibernis, recta in urbem movit; sed obstitit Anconæ obsidio. Quare præmisso Reinoldo Coloniensi Archiepiscopo, Tusculum Romæ vicinum Germano milite implet, præmunitque. Quo comperto Romani, qui pro Alejandro Pontifice quadraginta millia in armis habebant, Tusculum obsident.

Reinoldus

subsidit